



KONSULTTINA LIBYASSA

Harri Leppänen, 2011, Gaddafin kunnilla. Into Kustannus Oy, Helsinki, 272 s. ISBN 978-952-264-057-4.

Libya on yksi tärkeimmistä suomalaisen maanmittausalan vientikohteista. Kymmenet suomalaiset ovat olleet vuosien mittaan mukana Libyan kartoitus- ja kaavoitustehtävissä. Yksi alan vanhimmista maanmittarikonkareista DI **Harri Leppänen** on äskettäin julkaissut muistelmansa Libyasta nimellä *Gaddafin kunnilla*. Harri oli 1970-luvun lopulla Devecon Oy:n toimistopäällikkönä Tripolissa. Hän koki perheineen Gaddafin vallankumouksen alkuajat ja Jamahiriyan rakentamisen alkupuolen. Harri oli itse vastuussa mm. Tripolin liikennesuunnittelusta ja mukana Ras La Nufin uuden öljykaupungin suunnittelussa ja arkkitehtuurikoulutuksen järjestämisessä Benghazin yliopistoon.

Leppänen kirjoittaa Libyasta, tilaajistaan, kollegoistaan ja maan oloista leppoisaalla huumorilla ja rakkaudella. Kuten niin usein, hankaluudet ja ongelmat muuttuvat vuosien jälkeen hupaisiksi muistoiksi. Omien tarinoidensa väliin Leppänen sijoittaa asiatietoja Libyan historiasta ja yhteiskunnasta. Vaikka teksti lähestyy myös uudempiä oloja, kirja tarjoaa tämän päivän lukijalle lähinnä taustatietoja ja tunnelmia, ei juurikaan tuoretta tietoa. Leppänen ei myöskään kerro, mitä muut suomalaiset ja esim. Finnmap tekivät Libyassa. Leppänen muistot ovat mukavia lukea, mutta alamme viennin historia odottaa vielä kirjoittamistaan.

Timo Linkola



Sen joka puhuu maan tonttipulasta, pitäisi nousta bussiin Helsingistä aistit avoinna. 20 minuutin kuluttua, riippuen reitistä jopa aikaisemmin, ei näy jälkeäkään ihmisistä, taloista, elämästä.

(Matti matkalla bussilla asuntomessuille Kari Hotakaisen romaanissa Juoksuhaudantie)

Valtakunnansuunnittelua ja siltarumpupolitiikkaa

Monipuoliseen kurssivalikoimaani Teknillisessä korkeakoulussa kuului myös *Valtakunnansuunnittelu*. Sitä opetti Valtakunnansuunnittelutoimiston päällikkö Väinö Paavilainen. Muistan kurssista vain sen, että se oli mielenkiintoinen ja sain siitä erittäin hyvän arvosanan.

Valtakunnansuunnittelu sai alkunsa eduskunta-aloitteesta, jossa sitä pidettiin erittäin tarpeellisena ja kiireellisenä asiana. Sitä varten asetettiin komitea 19.10.1951. Suomella oli silloin takanaan erittäin vaikeita aikoja talvisodasta alkaen. Suomi sai runsaasti oppia valtakunnansuunnittelusta oppimestareinaan Hitler ja Stalin. Olen ajatellut, että valtakunnansuunnittelu oli luontevaa jatkoa kriisiajan vaatimille yhteisille ponnistuksille.

Valtakunnansuunnittelulla pyrittiin edistämään kokonaisuuden kannalta parhaalla mahdollisella tavalla elinkeinoelämän ja asutuksen sijoittumista ja yhteiskunnallisten olojen kehitystä.

Valtakunnansuunnittelutoimisto perustettiin 29.6.1956 annetulla asetuksella. Se toimi valtioneuvoston kanslian alaisuudessa. Sen merkitys jäi vähäiseksi. Toimisto lopetettiin v. 1973 ja sen tehtävät siirrettiin valtioneuvoston kanslialle.

”Valtakunnallisten näkökohtien riittävä painottaminen ei ole helppoa tässä siltarumpupoliitikkojen maassa.”

Eihän poliitikoille sovi pitkäaikaisiin tavoitteisiin ja suunnitelmiin sitoutuminen. Eduskuntavaalit pidetään neljän vuoden välein ja jokainen hallitus aloittaa ikään kuin puhtaalta pöydältä ohjelmansa laatimisen. Se tehdään muutamassa viikossa öitä valvoen kiireesti kokoonhaalitulla porukalla. Kun vielä otetaan huomioon, että todellinen valta on luisunut ylikansallisille kvartaalikapitalisteille, tuntuu pitkäjänteinen suunnittelu utopialta. Joitakin keinoja julkisella vallalla vielä on, ihme kyllä. Eräs niistä on kaavoitus. Valtakunnallisten näkökohtien riittävä painottaminen ei kuitenkaan ole helppoa tässä siltarumpupoliitikkojen maassa.



Raimo Koivistoinen
raimo.koivistoinen@kolumbu.fi